

Nr.
van het arrest

Nr. 2005/95
van het repertorium

Nr. 853 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

arbeider,
geboren te op
wonende te
Belg.

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te op niet nader te bepalen datum tussen 21 juni 1991 en 19 november 2002:

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van: , arbeider, geboren te op en wonende te , ingevolge akte van openbare aankoop d.d. 21 juni 1991 opgesteld door notaris te

Het afbreken en heropbouwen op dezelfde fundering van een hoevegebouw, zijnde woning annex garage en werkruimte met een totale oppervlakte van 8,70 m x 32,00 m en een kroonlijsthoogte van 3,00 m zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En minstens van 19 november 2002 tot 12 januari 2004 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, met name het afbreken van de woning annex garage en werkruimte (inclusief verwijdering van de vloerplaat)

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 22/10/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 65,53 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 21 juni 2005 door beklagde tegen al de schikkingen
- op 27 juni 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak geweest door 1 rechter op 14 juni 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Verklaart beklagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van

10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 300 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 82,62 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het afbreken van de woning - inclusief de vloerplaat - annex garage en werkruimte en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de Heer Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door mr.
advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partij neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagde en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals door de eerste rechter terecht geactualiseerd, bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagde niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat beklaagde niet ernstig kan beweren overtuigd te zijn geweest over een volwaardige bouwvergunning beschikt te hebben nu blijkt dat de hem door het College van burgemeester en schepenen destijds verleende vergunning reeds quasi drie weken later werd geschorst, gevolgd door een weigering drie maanden later en dat deze beslissingen steeds correct aan de beklaagde betekend werden; dat de door hem uitgevoerde werken daarentegen van zodanige omvang zijn geweest dat hij die niet kan hebben uitgevoerd in een korte tijdspanne van drie weken zodat niet anders kan dan dat de beklaagde, minstens van de schorsing verwittigd zijnde, toch wetens en willens de wederrechtelijke werken uitgevoerd heeft;

Overwegende dat het Hof niet ingaat op de vraag van beklaagde om de behandeling van deze aangelegenheid uit te stellen tot dat uitspraak zal zijn gedaan omtrent de door hem ingediende regularisatieaanvraag gelet op het autonome karakter van de hier hangende strafprocedure;

Overwegende dat de in hoofde van de beklaagde aangehouden en bewezen feiten van wederrechtelijke oprichting en instandhouding die opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat, bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken te worden;

Overwegende dat, gelet op de aard, de omvang en de bijzondere ernst van de feiten en mede om reden dat niet aangetoond wordt dat zijn declassering

zou bevorderd worden door het uitspreken van een straf, niet wordt ingegaan op het verzoek van de beklaagde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te bevelen; dat zulks niet van aard zou zijn om aan beklaagde duidelijk te maken dat hij ook plichten heeft en dat hij zich zeker in natuurgebied niet zonder meer alles mag permitteren en geen administratieve regels aan zijn laars mag lappen;

Overwegende dat rekening houdend met de persoon van de beklaagde, zijn blanco strafregister, de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten, de beklaagde dient bestraft met een geldboete van 200 euro te vermeerderen met 40 opdecimen en aldus gebracht op 1.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen; dat de duur van de vervangende gevangenisstraf aangepast is aan de omvang van de geldboete;

Overwegende dat de regelgeving in zake van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid thans wel in voege is doch er te dezen geen aanleiding bestaat om, voor elk verder oordeel over de herstellvordering, het advies van deze Hoge raad in te winnen;

Overwegende dat nu de feiten bewezen zijn de eerste rechter terecht is ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel;

Dat het betreffende perceel gelegen is in natuurgebied en dat, nu de vordering tot herstel ertoe strekt de toestand te brengen in een niet-wederrechtelijke staat en niet noodzakelijk in de toestand zoals voorheen, te dezen, met het oog op het beoogde herstel, derhalve de afbraak dient bevolen van de woning, inclusief het verwijderen van de vloerplaat, annex garage en werkruimte met een totale oppervlakte van 8,70m x 32m en zoals gevorderd; dat geen herstel onder de vorm van meerwaarderegeling te dezen kan opgelegd worden; dat het immers niet de rechter is die de aard van de herstelmaatregel bepaalt (doch wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan;

Dat beklaagde zelf zijn situatie heeft veroorzaakt en dan ook alle consequenties van zijn handelwijze, ook de mogelijke financiële gevolgen, dient te dragen;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is, zoals de eerste rechter terecht besliste, om een dwangsom op te leggen en dat het bedrag ervan dient bepaald op 125,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 3, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985

- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre

- beklaagde schuldig werd bevonden aan de hem ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd
- aan veroordeelde een vergoeding van VIJFENTWINTIG EURO werd opgelegd
- beklaagde veroordeeld werd tot de kosten, begroot op 82,62 euro;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Veroordeelt beklaagde uit hoofde van de hem ten laste gelegde en bewezen verklaarde vermengde feiten tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op DUIZEND EURO of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert de afbraak van de woning, inclusief het verwijderen van de vloerplaat, annex garage en werkruimte met een totale oppervlakte van 8,70m x 32m, binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijftige gebruik niet binnen die termijn wordt hersteld, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD VIJFENTWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagde tot de overige kosten van hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 70,86 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
EEN MAART TWEEDUIZEND EN ZES

waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Raadsheer, mede
beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778 van
het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze magistraat
wettig verhinderd zijnde vervangen door
Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;